

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1067

27.08.2023 (134)

Michael Kühnen Lederskap mellom Folkefellesskap og elitisme

Del 1

I STEDET FOR ET FORORD: MIN TILSTÅELSE

Ja - jeg forguder Adolf Hitler!

Han var en av min ungdoms helter, han var den ledende skikkelsen i min opprørstid, og han er fortsatt forbildet for den bevisste nasjonalsosialistiske revolusjonære jeg har modnet til!

Adolf Hitler - LEDEREN! Ikke en leder, ikke bare en fascinerende historisk skikkelse, men LEDEREN: Han var det for dem som fikk oppleve ham - og han forblir det for dem som, tro mot hans politiske testamente, kjemper for den nasjonalsosialistiske bevegelsens strålende gjenfødelse!

Hver gang en nasjonalsosialist direkte eller indirekte gjør krav på å være Tysklands nye leder eller til og med bevegelsens leder, møter han min motstand - hver gang en velmenende tysker vil kalle meg det, føler jeg det som en fysisk smerte og avviser det: Den som gjør krav på førertittelen etter 1945, er en arrogant slyngel og krenker nasjonalsosialismens ånd og minnet om Adolf Hitler!

Det finnes igjen organisasjonsledere, lederkamerater, tillitsmenn og andre ledere i vår bevegelse - det må og vil en dag igjen finnes partiledere i NSDAP og nasjonalsosialistiske rikskanslere i et nytt rike, men det finnes bare én FÜHRER:

Adolf HITLER! I Føreren fant idé og parti sitt perfekte uttrykk, personlighet og sak var identiske. Tyskland var legemliggjort i Føreren, den største mannen og fullføreren av tysk historie - det var ikke lenger noen forskjell mellom Føreren, partiet, nasjonalsosialismen og Tyskland. Derfor fulgte folket ham til siste dag. Adolf Hitler var skjebnens mann:

I hedensk tid ble han tilbedt som en gud, i middelalderen som en utsendt gud.

Selv vi unge mennesker som ikke lenger var i stand til å oppleve ham selv, trenger ikke en ny leder: Vi har Adolf Hitler, hans ånd, hans arv, hans oppdrag! Etter Adolf Hitler kan ingen sette likhetstegn mellom hans person og ideen, med partiet, med Tyskland - bare et slikt unikt historisk geni, bare en slik skjebnemann ble utvalgt av forsynet og bekreftet i det av folkets grenseløse kjærlighet og tilbedelse. Vi alle - de små arvingene - tjener ideen, er partiets redskaper. Ledere kan og vil dukke opp fra våre rekker, men lederen - mannen og hans tittel - er noe hellig for oss. Ve den som forbryter seg mot det!

Kritikk? Selvfølgelig er det kritikk: Adolf Hitler var også et menneske, han gjorde også feil. Det faktum at lederen og partiet var identiske, gjorde at det ikke fantes noen motvekt i tilfelle en feilaktig beslutning. Det vil komme mange kritiske bemerkninger i den følgende teksten. Dette er nødvendig og riktig - ikke for å spille bedreviter i historiens lys, ikke for å vanære minnet om Føreren, men for å kunne unngå å gjøre de samme feilene i fremtiden.

Gjennom hele dette arbeidet vil det gå en grunntanke om at også lederne, også den fremtidige partilederen, må se på seg selv som verktøy, som tjenere, som agenter for PARTIET: **Partiet har alltid rett, i stedet for: Lederen har alltid rett!**

Dermed kan vi konkludere med at det å sette likhetstegn mellom partiets oppgaver og Førerens vilje, selv under den enestående Adolf Hitlers regjeringstid, til syvende og sist viste seg å være katastrofalt. Tilsmusser vi Førerens minne med denne uttalelsen? Nei! For denne altoppslukende, fascinerende og formende personligheten var nødt til å vokse inn i en slik altdominerende posisjon. Mot Adolf Hitlers vilje - mot dette viljens geni - fantes det ingen motvekt, intet korrektiv. Ikke fordi han ikke ville ha tolerert et slikt, men fordi det ikke kunne finne noen indre begrunnelse eller ytre godkjennelse i hans skygge. Men vi må alltid være klar over det unike og enestående ved vår leders skikkelse. Hans posisjon var ikke den normale, og som sådan er den ikke eksemplarisk for oss, hans arvinger! I sitt politiske testamente tok Adolf Hitler selv hensyn til dette og utnevnte en rikspresident, en rikskansler og en partiminister, uten å gjøre det klart hvordan man i detalj skulle forestille seg deres arbeid og fullmakter. Men dette viser i det minste en anerkjennelse av det unike ved FÜHRERs posisjon, som

ingen andre etter ham kan og får gjøre krav på i denne formen!

Ledelse i nasjonalsosialismen er derfor ikke en imitasjon av Det tredje rikets praksis, som konsentrerte seg om det eksepsjonelle mennesket Adolf Hitler. Lederskap må forstås på en ny måte, førerprinsippet må omdefineres. Dette vil være kjernen i dette arbeidet. Men vi vil også trekke frem store nasjonalsosialistiske lederskikkelser som kan tjene som forbilder for oss, og som har personifisert det nasjonalsosialistiske lederskapet. Men vi vil begynne med tanker om FÜHREREN, for det var bare hans historiske gigantskikkelse som gjorde nasjonalsosialismen til den kraften som satte seg fore å skape en ny verden og en ny tid!

Michae Kühnen

Butzbach-fengselet, 27.12. 1985/96 i Førerenes år.

LEDEREN

Som knapt noe annet folk kjenner tyskerne seg igjen i sine store menn, i sine ledere, og dyrker dem med lidenskapelig kraft: Der andre folk finner sin identitet i en sterk og naturlig nasjonalfølelse, i sine statssymboler, i sin ubrutte tradisjon, i en stats- eller religiøs etos, i et regjerende dynasti eller til og med i en grunnlov, har tyskerne alltid bare hatt sine ledere, som legemliggjør Tyskland og gjør nasjonal selvtilit mulig på tross av alle tragiske brudd, omveltninger og splittelser, slik som de som er forårsaket av den uheldige mellomposisjonen i Europa og de resulterende inngrepene og påvirkningene fra våre naboer.

Middelalderens store tyske keisere - Otto den store og de to Staufer-keiserne Fredrik I. Barbarossa og hans sønnesønn Fredrik II, "verdens forbløffelse", i hvem det første keiserriket fant sitt høydepunkt -, Luther, frigjøreren av den tyske ånd og skaperen av det tyske standardspråket, Fredrik den store, Bismarck, grunnleggeren og jernkansleren av det andre keiserriket, de var alle ledende skikkelser, de har alle også blitt mytiske skikkelser, som fantasien, ærbødigheten og kjærligheten til tyskerne griper tak i, og i hvem tyskerne gjenkjenner seg selv som tyskere og Tyskland finner seg selv hinsides alle kløfter og splittelser!

Adolf Hitler, skaperen av Det tredje riket, er FØREREN: I ham er tysk historie, som samtidig er historien om den tyske førermyten, fullført - under ham oppnådde Tyskland sin største makt, ingen annen har noen gang vært så æret og elsket av sitt folk! Hverken når det gjelder den maktposisjonen som den tyske nasjonen en gang oppnådde, eller når det gjelder folkets tilbedelse, vil Føreren Adolf Hitler bli overgått i fremtiden. Derfor ser vi i ham fullbyrderen av tysk historie:

Vi - arvingene - har ikke noe annet valg enn å ta opp hans verk, forme det og gi det varighet. Føreren arv er byggingen av tusenårsriket, en ny orden formet av den nasjonalsosialistiske ideen og i tråd med naturen, en ny høykultur.

Dette vil lege sårene, bruddene, splittelsene og sprekke i det tyske nasjonale fellesskapet, gjøre det mulig for vårt folk å utvikle seg naturlig og uhindret: I det nye riket og i den nasjonalsosialistiske ideen vil Tyskland finne seg selv; den nye orden vil også trenge og produsere sine ledere. Men føreren og en førermyte, som den tyske nasjonen alltid har måttet søke tilflukt i for å overleve som sådan, for å beholde sin selvtillit og sin vilje til å hevde seg, vil ikke lenger være nødvendig. Det skylder vi Adolf Hitler og hans historiske og ideologiske arv, som han etterlot oss til å fullføre! Hvem og hva er denne Adolf Hitler for oss som bærer hans arv inn i fremtiden?

Statsmannen Adolf Hitler ble født i de smertefulle dagene etter Tysklands nederlag i første verdenskrig, i de mørke og vanærende dagene etter novemberopprøret i 1918, der det andre riket falt uten ære. Selv beskriver han dette i et avsnitt i sin bekjennelsesbok Mein Kampf, som avsluttes med de berømte ordene: **"Men jeg bestemte meg for å bli politiker!"**

Hvilke mål hadde denne politikeren Adolf Hitler? I spissen for alle politiske bestrebelser sto utslettelsen av skammen over det forræderske novemberopprøret som beseglet Tysklands nederlag og gjorde det definitivt: **"Det må aldri mer bli en november 1918 i tysk historie!"**

Etter at seiersmaktene i Versailles, i strid med sine løfter, ikke bestemte seg for en fred preget av forsoning og rettferdighet, men et diktat om tysk ydmykelse og underkastelse, ble Hitlers mål utvidet til å omfatte kampen mot Versailles og opprettelsen av et fritt og stolt Tyskland som skulle omfatte alle tyskere. For at dette skulle kunne skje, måtte det tyske folket forvandles til et enhetlig og ubrytelig viljesfellesskap, et ekte Volksgemeinschaft, der alle klasser og grupper anerkjente sitt hjemland, som de var villige til å leve, arbeide og om nødvendig dø for. Dette var bare mulig hvis nasjonen ikke bare var hjemsted for de aristokratiske og borgerlige lagene, som alltid hadde følt seg som "nasjonalister", men hvis nasjonen også ble hjemsted for den brede massen av folket og fremfor alt for arbeiderne: Å vinne arbeiderne for den tyske nasjonen - dette ble det sentrale innenrikspolitiske målet for det **nasjonalsosialistiske tyske arbeiderpartiet**, som politikeren Adolf Hitler bygde opp i løpet av kampårene.

Men da det tyske folkets viljesfellesskap på grunnlag av den tyske sosialismen, som vant arbeiderne for nasjonen, var blitt virkelighet, da Versailles-diktatet var overvunnet og alle tyskere hadde funnet sitt hjem i ETT rike, da måtte dette riket endelig bryte ut av den tragiske mellomposisjonen som alltid hadde gjort det til

offer for sine naboer og som hadde forhindret en naturlig utvikling. Derfor måtte dette riket forme Europa fra midten og skaffe nok livsrom til at det tyske folket kunne brødfø seg selv, forsvare sin uavhengighet og sikre sin utvikling, uangripelig og fritt!

Dette var målene til politikeren Adolf Hitler. For å nå dem bygde han opp NSDAP. Den 30. januar 1933 overtok han makten. Nå måtte han bevise at han var en statsmann!

Nå dreide det seg ikke lenger om å formulere målsetninger, men om å realisere dem konkret - med andre ord å skape et ekte nasjonalt fellesskap innad ved å overvinne klassemotsetninger som en forutsetning for å gjenvinne nasjonal frihet og uavhengighet utad, overvinne Versailles-diktatet, forene alle tyskere og få tilstrekkelig livsrom. Statsmannen Adolf Hitler hadde utarbeidet et klart og plausibelt konsept for dette: Internt skulle klasser og lag integreres i det tyske folkets viljesfellesskap ved å forene det gamle og det nye Tyskland.

Symbolet på denne forsoningen var "Potsdam-dagen", der de kreftene fra den gamle epoken innen administrasjon, økonomi og Reichswehr som ble ansett for å være nasjonale "i sitt vesen", ble anerkjent og stilt i den nye statens tjeneste uten at maktposisjonene deres ble rørt; samtidig ble arbeiderne vunnet for et sosialt oppbyggingsprosjekt. Utad skulle keiserrikets avgjørende feilgrep unngås og enhver tofrontsituasjon forhindres; dette skulle oppnås ved å gi avkall på kolonier og den aggressive verdenshandelspolitikken som en allianse med England skulle forhandles frem med; i tillegg skulle Italia vinnes som alliansepartner, Frankrike skulle isoleres gjennom begge allianser og en marsj mot øst skulle muliggjøres, som samtidig skulle knuse bolsjevismen og vinne livsrom i Russland, som skulle bli "tysk India". Denne oppfatningen var sammenhengende, logisk og samsvarte både med tyske interesser og målet om en rettferdig orden i Europa - ingen andre enn bolsjevikene i Russland hadde noe å tape i prosessen.

En statsmanns prestasjoner skal ikke vurderes ut fra om alt gikk som han opprinnelig hadde planlagt, men heller ikke ut fra hva han egentlig ønsket. Det finnes bare én målestokk: suksess!

Denne suksessen frem til 1938/39 taler sitt tydelige språk for statsmannen Adolf Hitler! Om han hadde dødd ved årsskiftet 1938/39 eller til og med blitt utsatt for et attentatforsøk, ville ingen ha vært i tvil om at han var den største statsmannen i tysk historie: Rundt 90 % av det tyske folket sto samlet bak ham, arbeiderklassen var blitt den mest lojale delen av det tyske nasjonale fellesskapet, Versailles-diktatet var revet i stykker, tyskerne i Østerrike og Sudetenland hadde fredelig vendt hjem til riket og tysk overherredømme i Sentral-Europa var etablert!

Men seks år senere måtte det nye riket undertegne en betingelsesløs kapitulasjon, og Tyskland mistet all frihet, enhet og uavhengighet. Til syvende og sist mislyktes altså statsmannen Adolf Hitler. Det må vi ikke underslå. Adolf Hitler var også et menneske, han gjorde også feil. Nasjonalsosialistisk politikk i dag må derfor ikke utmatte seg i å kopiere alt føreren gjorde eller ønsket som statsmann. For den endelige fiaskoen i 1945 var ikke en uunngåelig skjebne, men en klar konsekvens av feil som ble begått:

Innenrikspolitisk viste forsøket på forsoning med i hovedsak reaksjonære krefter, med den gamle makteliten innen administrasjon, økonomi og Wehrmacht, samt elimineringen av de revolusjonære nasjonalsosialistene, spesielt i SA den 30. juni 1934, seg å være dypt katastrofal: Det var nettopp disse reaksjonære kreftene som deretter saboterte den tyske krigføringen under andre verdenskrig, gjennom konstant forræderi og landsforræderi, og til syvende og sist hadde en avgjørende del av ansvaret for nederlaget!

Utenrikspolitisk kunne allianseplanene imidlertid ikke realiseres: Storbritannia, under sionistisk så vel som amerikansk innflytelse, var konsekvent på vei mot en ny verdenskrig for å knuse Tyskland som den sterkeste europeiske makten, i tråd med sin gamle, om enn utdaterte, "maktbalansopolitikk".

Det var ikke Adolf Hitler, men andre nasjonalsosialistiske politikere som i ettertid har vist seg å ha rett:

Ernst Röhm og Georg Strasser, de to mest prominente ofrene for det reaksjonære mordkomplottet 30. juni 1934! De hadde krevd en konsekvent sosialistisk revolusjon for å eliminere reaksjonen og dermed oppbyggingen av en nasjonalsosialistisk administrasjon og nasjonaløkonomi, samt en nasjonalsosialistisk revolusjonær hær - de ønsket en kontinentaleuropeisk politikk for en forening med Frankrike og Sovjetunionen, en allianse med de oppvåkne folkene i den tredje verden og en frontposisjon mot det britiske imperiet, fra hvis ruiner livsrommet for Tyskland kunne ha blitt vunnet. Denne revolusjonære nasjonalismen er vår tradisjonelinje i dag: en front mot det kapitalistiske Vesten, en balanse med Sovjetunionen, allianser med de oppvåkne nasjonene over hele verden og, innenfor, etableringen av et sant nasjonalt fellesskap gjennom en dyptgripende, sosialistisk revolusjon!

I sin siste, detaljerte politiske analyse, de såkalte "Bormann-diktatene" våren 1945, viser Adolf Hitler seg nok en gang som en briljant statsmann, gjør opp status over en mislykket politikk og krever en tilbakevending til de revolusjonære utgangspunktene for den nasjonalsosialistiske ideen i kampen mot reaksjonen. Slik hedrer vi statsmannens livsverk, beundrer hans suksesser, analyserer hans feilgrep for å unngå dem i fremtiden, anerkjenner hans siste innsikter, men i våre politiske

handlinger kopierer vi ikke fortiden, men former vår egen fremtid.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLÄNDER- UND AUFGABENORGANISATION

September 1973

Der Kampf geht weiter !

Seit lang Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung verboten als es nicht in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Alle Nationalsozialisten sind weniger affektuelle Volk- und Rassenmenschen als sie scheinen im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist nicht verboten geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der verwerfliche Gegner ist also dabei, den Völkermord - gegen alle weißen Völker (!) - anzubahnen. Seine Mittel sind Erziehung, Überwachung und Konzentration.

Ob "legal" oder "illegal", ob im "Waldkampf" oder im "Stromkampf", ob als Propagandamittel "harmlos" oder auf einem Schiffsfeld unter der Luft Nationalsozialisten vor seine Pflicht!

Und Hitler!
Gottfried Loach

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS News Bulletin
www.nsdapao.org
#1305 19 June 2012 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview with Molly
Part Three

NSK: Your current projects are obviously philosophical and art related.

Please describe your views on the impact of such topics in politics.

Molly: Well I try to still update the photo gallery, but mostly I've been concentrating on Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.movingtheancient.com/truth.htm). I'm at 21 pages now, and I have so much more to do. Studying WWII is an absolute minefield of information. You seek out information on one thing and find two more things to research. It feels a bit like you are an archeologist, unearthing the buried past. A past that they would rather not be brought to light. We can thank the internet again for the flood of information and pictures. Extremely rare stuff has

the NEW ORDER
Number 179 (133) Founded 1978 April 26, 2012 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware consciousness and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are now White immigration, culture dilution, and neo-nazism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Und Hitler!
Gottfried Loach

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjonaldsialistisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info